

Joulukuun 21.

**Pyhän Nikomedeiassa marttyyriksi
tulleen Ioulianen muisto**

Ehtoopalveluksessa

Esijuhlan avuksihuutostikiirat, 4.säv.

Tämä on meidän Jumalamme, | kukaan toinen ei ole minkään arvoinen Hänen rinnallaan, | huusi profeetta hengessä. | Hän on löytänyt kaikki viisauden tiet, | ja sen jälkeen Hän tulee lihaan pukeutuneena ihmisten kaltaiseksi. | Hän, joka on luonnoltaan lähestymätön, | on tullut lähestyttäväksi ja kiiruhtaa syntymään Neitseestä, || Jumalan palvelijattaresta.

Oi nuhteeton Jumalansynnyttäjä, | Sinun kohtusi on puimatanner, | sillä sanomattomasti, ymmärryksen ja sanan ylittäen se kantaa viljelemättömän tähkääpään. | Betlehemin luolassa Sinä synnytät Hänet, | joka on ravitseva armossa koko luomakunnan jumalallisella tiedolla || ja lunastava ihmisen sielun turmelevasta nälästä.

Nuhteeton hieho, joka kantaa kohdussaan juottovasikkaa, | tulee pyhään luolaan synnyttämään sen yliluonnollisesti, | kapaloimaan pienokaisena ja lapsukaisena panemaan seimeen. | Luomakunta, vietä riemuisaa esijuhlaa ja ylistä Häntä, || joka maan päälle tekee tällaisia ihmeitä.

Pyhän stikiirat, 4.säv.

Veresi väreillä Sinä, maineikas, | värjäsit itsellesi pelastavaisen vaatteen | ja hengessä kirkastuneena kihlauduit Herralle, kuolemattomalle Kuninkaalle, | joka varjelee Sinut nuhteettomana ja turmeluksettomana, || ihanana ja tahrattomana neitseenä iankaikkisesti taivain kammioissa.

Kidutuksiin joutuneena ja tuleen paiskattuna, | kärsivällisenä lihaa raastettaessa ja kestäen urheasti kiehuvat kattilat | Sinä pysyit aivoituksiltasi vakaana etkä uhrannut epäjumalankuville, | vaan taivuttaen kaulasi Jumalan edessä otit vastaan miekan rangaistuksen || ja nousit seppelöitynä taivaisiin.

Sinä, kunniakas voittaja ja neitsyt, | toit Yljällesi kallisarvoisina myötäjäisinä pyhän joukon, | ne jotka tulivat uskoon tekemiesi ihmeitten kautta, | kun osoitit rangaistuksia, palavaa teiliä ja kidutuksia korkeammaksi Kristuksessa, || joka jumalallisesti antoi Sinulle taivaasta voiton.

Kunnia... nyt... 6.säv.

Siion, vietä juhlaa! | Jerusalem, iloitse! | Sinä Kristuksen, Jumalan, kaupunki, ota vastaan Luoja, joka sijoittuu luolaan ja seimeen. | Avatkaa minulle ovet, | että minä niistä käyden saisin nähdä kapaloituna pienokaisena Hänet, | joka pitää kädesssä luomakunnan. | Enkelit ylistävät lakkaamattomin veisuin elämän antajaa Herraa, || joka pelastaa meidän sukukuntamme.

Virrelmästikiirat, 2.säv.

Kaikkien profeettojen ennustukset toteutuvat, sillä Kristus syntyy Betlehemin kaupungissa || puhtaasta Jumalan palvelijattaresta.

Liitelauselma: Jumala tulee Teemanista, Pyhä metsän varjoamalta vuorelta

Sinä maasta syntyneitten kirkkaus, kerskaus ja kunnia, | kallis Betlehem, | jumalallinen äitikaupunki, || ota vastaan Luojaasi.

Liitelauselma: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman, ja olen peljästynt. Herra, minä olen ymmärtänyt Sinun tekosi, ja olen hämmästynt.

Isän Sana, jonka kautta kaikki on tullut olemiseen, | ilmestyy kärsimyksittä ja virtauksetta yhtenä, || kahdesta luonnosta koostuneena persoonana.

Kunnia... nyt... **2.säv.**

Sinä Betlehemin kaupunki, | valmista Luojalle luola, | seimi ja seppeleet, || sillä Hän tulee syntyäksensä sinussa.

Esijuhlan tropari, 4.säv.

Valmistaudu, Betlehem, avaudu kaikille, Eeden, iloitse, Efrata, | sillä elämän puu on versonut luolassa Neitseestä. | Hänen povensa on hengellinen paratiisi | ja siinä jumalallinen puutarha, | josta syöden emme kuole Aadamin lailla, | vaan tulemme elämään. || Kristus syntyy jälleenkorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan.

Kunnia... **Pyhän tropari, 4.säv.**

Sinun karitsasi Iouliane huutaa Sinulle, oi Jeesus, suurella äänellä: | Sinua, Ylkäni, minä rakastan ja Sinua etsien kärsin. | Sinun kanssasi olen ristiinnaulittu, | Sinun kuolemaasi kastettu, Sinun kanssasi haudattu. | Sinun tähtesi minä kärsin | hallitakseni kanssasi, | Sinun edestäsi kuolen | elääkseni kanssasi. | Ota siis minut vastaan viattomana uhrina, | joka on rakkaudella uhrautunut Sinulle. || - Marttyyrisi rukouksien tähden pelasta, oi Laupias, meidän sielumme.

Nyt... **Esijuhlan tropari, 4.säv.**

Valmistaudu, Betlehem, avaudu kaikille, Eeden, iloitse, Efrata, | sillä elämän puu on versonut luolassa Neitseestä. | Hänen povensa on hengellinen paratiisi | ja siinä jumalallinen puutarha, | josta syöden emme kuole Aadamin lailla, | vaan tulemme elämään. || Kristus syntyy jälleenkorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan.

Ehtoonjälkeisessä palveluksessa laulamme **diodionin**, jonka akrostikon on: Tiistainakin.

8. veisu. Irmossi, 2.säv.

Kolme hurskasta nuorukaista | ei totellut hirmuvaltiaan käskyä. | Heitettyinä sen takia pätsiin | he kuitenkin tunnustivat Jumalan ja lauloivat: || Herran teot kiittäkää Herraa!

Troparit

Jättäkäämme kauas pois huolettomuus ja veisatkaamme valppain sieluin puhtaasta Neitseestä syntyvälle Kristukselle: Herran työt kiittäkää Herraa.

Olkoon yltäkyllin hyviä tekoja sielumme kammiossa, että voisimme kirkkain kasvoin veisata syntyvälle Kristukselle: Herran työt kiittäkää Herraa.

Kasvattakaamme leiviskää hyvissä teoissa, voidaksemme antaa sen kullan, suitsukkeen ja mirhan asemesta lahjana Antajalle, Kristukselle, joka tulee syntyäkseen Jumalan palvelijattaresta Neitseestä.

9. veisu. Irmossi

Kaikkein pyhin Neitsyt! | Sinä olet sijoittanut kohtuusi sijoittumattoman Jumalan | ja olet maailmalle ilon synnyttänyt. || Sinua me kiitosvirsillä ylistämme.

Troparit

Kristus on käskenyt niiden valvoa, jotka tietävät odottaa Hänen tulemistaan, sillä Hän saapuu syntyäkseen Neitseestä.

Sinun toisessa, peljättävässä tulemisessäsi, oi Herra, ota minut oikealla puolella olevien lampaattesi joukkoon, kun minä kunnioitan lihallista tulemistäsi.

Tullessasi ensimmäisen kerran Sinä, Kristus, pelastit Aadamin. Pelasta toisessa tulemisessäsi meidät, jotka kunnioitamme Sinun syntymistäsi.

Aamupalveluksessa

Psalmikatisman 1:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 2.säv.**

Laupeudessaan lähestyttäväksi haluava lähestymätön Jumala | tulee Betlehemin kaupunkiin | syntyäksensä ihmisenä lihassa nuoresta Neitseestä. Pyrkikäämme auliisti ottamaan Hänet vastaan ja huutakaamme peljäten: || Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen**

Psalmikatisman 2:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 3.säv.**

Tänään tulee näkyviin ylikuonnollinen ihme, | sillä meidän Vapahtajamme saapuu syntyäksensä lihallisesti luolassa Neitseestä meidän tähtemme. | Tietäjät kumartavat Häntä lahjoineen niinkuin kuningasta. | Paimenet ja enkelit veisaavat Hänelle ylistystä. | Huutakaamme heidän kanssansa: | Kunnia olkoon Hänelle, || joka on meidän tähtemme tullut ihmiseksi.

Kunnia... nyt... **Sama uudelleen**

Esijuhlan kanoni, jonka akrostikon muodostuu aakkosista (**Joosefin runo**)

1. veisu. Irmossi, 4.säv.

Oi Neitseestä syntynyt, | minä rukoilen Sinua: | Hukuta sielun puhtauden meren syvyyteen faraon joukkojen tavoin sieluni kolminaiset himot, || että kuoletettuani oman tahtoni voisin puhtauden harpulla soittaa Sinulle voittovirren.

Troparit

Iloitse, taivas, ja maa riemuitkoon, sillä Jumala on meidän kanssamme, lihaksi tullessaan Hän syntyy nuoresta Neitseestä ja Hänet kiedotaan kapaloihin, mutta laupiaana Hän kirvottaa minun rikosteni kahleet.

Puhdas Kuningatar synnyttää ymmärryksen ylittäen kaikkien Kuninkaan, joka aukaisee uskovaisille ylhäisen valtakunnan ja tyystin poistaa meissä aina kurjasti hallitsevan synnin.

Profeettalliset kirjoitukset toteutuvat, sillä katso, Kristus, josta he ennalta ilmoittivat, ilmestyy lihaan tulleen Betlehemin kaupungissa. Rientäkäämme tänään vilpittömin mielin viettämään Hänen syntymänsä esijuhlaa.

Pyhän kanoni, jonka akrostikon on: Antakaa Jumala minulle armoa veisata ylistystäsi, marttyyri. **Joosefin (runo)**.

1. veisu. Irmossi, 4.säv.

Kuivin jaloin kuljettuaan Punaisen meren syvyyden halki | muinainen Israel erämaassa | Mooseksen ristinmuotoisesti kohotettujen käten voimalla || karkotti pakosalle Amalekin sotajoukon.

Troparit

Marttyyrien kirkkautta loistavasti säteille Sinä, maineikas, karkeloit pyhästi jumaloituneena Jumalan ympärillä ja annat esirukouksillasi valistuksen niille, jotka veisaavat ylistystäsi.

Sinä, maineikas, olit Kristuksen suloisen rakkauden haavoittama, ja jättäen lihan hekumat ja katoavaisen kihlaajan lupauduit nuhteettomana, puhtaana neitseenä Yljällesi.

Oi Jumalassa viisas marttyyri, valistaen loistavalla ihanuudella Sinun mielesi kaikkien Luoja ja Jumala soi Sinun päästä neitseellisesti karkeloimaan taivaallisiin kammioihin.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt kiiruhtaa synnyttääkseen luolassa luonnon Luojan, joka sanomattomasti ja ylikuonnollisesti on pukeutunut hänestä persoonansa lihaan jumaloittaakseen ihmisluonnon.

3. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Koska pakanain kirkko, hedelmätön, on synnyttänyt | ja monilapsinen synagooga on heikoksi tullut, | huutakaamme ihmeelliselle Jumalallemme: || Pyhä olet Sinä, Herra!

Troparit

Daniel näki Sinut, Sana, neitseellisestä vuoresta lohkaistuna kivenä, joka murskaat voimallasi epäjumalain alttarit. Sentähden me peljäten ylistämme Sinua.

Tähden ohjaamat tietäjät tuovat idästä Sinulle, Kristus, kaikkien Kuninkaalle, lahjoja, mirhaa, kultaa ja suitsuketta, hämmästyneinä alentumisestasi.

Maria, kyntämätön maa, kantaa elävöittävää tähtää Betlehemin kaupunkiin synnyttääkseen sen, ja se ravitsee ne, jotka huutavat: Pyhä olet Sinä, Herra!

3. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Seurakuntasi iloitsee Sinusta, oi Kristus, ja huutaa: | Sinä, Herra, olet minun väkevyyteni, || turvani ja tukeni.

Troparit

Sinä, kunniakas, rakensit sielusi Jumalan pyhäksi temppeliksi, kun aina oleskelit jumalallisissa temppeleissä veisaten ja rukoillen.

Halaten lahjoista suurimpia Sinä, puhdas, kestit lihan tuskat ikäänkuin vieraassa ruumiissa.

Verivirroillasi Sinä, Iouliane, sammutit jumalankieltämisen rovon ja kastelit uskovaisten mielen.

Jumalansynnyttäjälle

Sääliväinen syntyy puhtaasta Neitseestä Betlehemissä ja ottaa pienokaisena vastaan kapalat pelastaaksensa ihmiset.

Irmossi

Seurakuntasi iloitsee Sinusta, oi Kristus, ja huutaa: | Sinä, Herra, olet minun väkevyyteni, || turvani ja tukeni.

Esijuhlan katismatropari, 3.säv.

Kaikki maan ääret täyttyvät ilolla, | sillä Jumalansynnyttäjä kiiruhtaa synnyttämään kaikkien Kuninkaan. | Oi selittämätöntä ihmettä! | Aluton saa alun ja lihaton tulee lihaksi. | Luola ottaa vastaan kaiken hallussaan pitävän. | Riemuitse, Betlehem, || ja karkeloi luomakunta esijuhlan päivänä.

Kunnia... Pyhän katismatropari, 4.säv.

Jumalan antamien hyveitten kaunistamana | ja puhtaan marttyyriuden kukkaa kantaen Sinä, puhdas, | osoitit aivan ihanaksi ja nuhteettomaksi. | Sentähden Herra onkin mielistynyt kauneuteesi ja saattanut Sinut valoisaan häähuoneeseen. || Siellä Sinä, Iouliane, nyt karkeloit marttyyrien kanssa ylistäen Kristusta.

Nyt... Esijuhlan katismatropari, 4.säv.

Neitseet, yhtykää Neitseeseen iloon! | Äidit, ylistäkää Kristuksen, meidän Jumalamme Äidin tuloa! | Tietäjät enkelten kanssa, paimenet meidän kanssamme! | Sillä hän saapuu Betlehemin kaupunkiin synnyttämään. || Jumala, pelasta meidät hänen rukoustensa tähden.

4. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Jumalallinen Jeesus, | joka jumaluuden istuimella kunniassa asuu, | puhtaan käden kannattamana nopeassa pilvessä tuli ja pelasti ne, jotka Hänelle huutavat: || Kunnia olkoon Sinun voimillesi, oi Kristus!

Troparit

Puhtaan pyhityksen pyhä astia tulee Betlehemiin tyhjentämään Mirhan, joka nattaa pyhityksen kaikille meille, kun me huudamme: Kunnia olkoon Sinun voimillesi, oi Kristus!

Oi Jumalaa julistanut Jesaja, nähdessäsi puhtaan julistuksesi tosiasiassa, riemuitse ja karkeloi, sillä Neitsyt on tullut siemenettä synnyttämään Betlehemin luolassa Sijoittumattoman lihassa.

Jeesus syntyy lihassa ja ajaton ilmestyy ajassa pienokaisena. Hän päästää pitkäaikaiset rikkomukseni ja sanomattomalla köyhyydellään tekee rikkaaksi minut, joka olen köyhtynyt turmelevissa rikkomuksissa.

4. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Nähtyään Sinut, vanhurskauden Auringon, | ristille ylennettynä | seurakunta hämmästyksen valtaamana seisahtui ja oikeutetusti korotti äänensä: || Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Troparit

Mielesi kiinteästi suunnattuna kaikkien Herraan Sinä, ihana neitsyt Iouliane, et huolehtinut mitenkään hirveisiin kidutuksiin kiinnitetystä lihastasi.

Herran rakkaus pystyi mustaamaan lihan rakkauden, oi maineikas marttyyri. Sentähden Sinä ylenkatsoit rikkauden, kihlaajan ja moninaiset kidutukset.

Kun viholliset susien tavoin raatelivat kidutuksin Sinut, marttyyri, tahrattoman karitsan, he tekivät Sinut jumalalliseksi teuraaksi ja kokonaisuhriksi Jumalalle.

Jumalansynnyttäjälle

Nähdessään neitseyden synnytyksen jälkeenkin sinetöidyksi Jumalansynnyttäjä huusi hämmästyksen vallassa: Lapseni, kuin minä nyt voin kapaloida Sinut, joka olet kapaloinut meren hiekalla?

5. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Jumalattomat eivät saa nähdä Sinun kunniaasi, oi Kristus, | mutta me valvomme yöstä lähtien ja veisuin ylistämme Sinua, | oi ihmisiä rakastava ainokainen Poika, || jumaluuden loiste Isän kunniaassa.

Troparit

Jumala, Emmanuel, syntyy Neitseestä ja seimeen pantuna toteuttaa omasta tahdostaan uuden kutsumisemme. Viettäköämme hartaasti Hänen syntymänsä esijuhlaa.

Isän ikiaikaisena ja yksiolennollisena Sanana Sinä seimeen pantuna päästit meidät järjettömien järjettömyydestä, ja hartaasti me vietämme Sinun syntymäsi esijuhlaa.

Autuus on Iisain juuri, josta kasvoi puhdas Neitsyt, sillä hän kantoi jumalallisen kukan, Kristus Herran. Viettäköämme riemuiten Hänen syntymänsä esijuhlaa.

5. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Sinä, oi minun Herrani, tulit valkeutena maailmaan, | pyhänä valkeutena, | käännäyttäen pois tietämättömyyden synkstä pimeydestä ne, || jotka Sinulle uskolla ylistystä veisaavat.

Troparit

Epäoikeudenmukaisesti vuodatetun veresi virroilla Sinä, marttyyri, kuivatit jumalattoman jumalankieltämisen virran ja sammutit sen tulen.

Sinä kannoit itsesi kokonaan Jumalalle kirkastettuasi veresi värillä neitseyden purppuran.

Oi Herra, sielunsa Sinun kauneutesi haavoittamana neitsyt jätti näkyväisen kauneuden ja loisti kilvoituksessa.

Jumalansynnyttäjälle

Uudenlainen ihme! Puhdas Neitsyt rientää Betlehemin luolaan synnyttääkseen ihmiseksi tulleen Jumalan.

6. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Minä vajosin meren syvyyteen | ja syntieni paljouden myrsky tempasi minut pyörteisiinsä. | Mutta Sinä, ihmisiä rakastava Jumala, || johdata minun elämäni pois turmiosta.

Troparit

Hän, joka ennen kaikkia aikoja on sanomattomasti loistanut esiin Isästä, on ilmestynyt maan päälle uutena Lapsukaisena ja laupiaana vapauttanut kaikki vanhasta rikkomuksesta.

Outoja ja ihmeellisiä asioita kuultiin Betlehemin kaupungissa, kun Sinä, aluton Sana, synnyit, sillä paimenet kantoivat Sinulle, Herralle, veisun enkelten kanssa.

Tähti ilmoitti tietäjille vanhurskauden Auringon sanomattoman syntymisen. Viettäköömme nyt riemuiten Hänen puhtaan syntymisensä esijuhlaa.

6. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Herra, minä kiitosta veisaten uhraan Sinulle, | huutaa Sinulle seurakunta, | joka armon kautta puhdistui pahoille hengille uhratusta saastaisesta verestä || Sinun kyljestäsi vuotaneella puhtaalla verellä.

Troparit

Jumalallisen rakkauden haavoittamana Sinä huusit: Minä kiiruhdan tavoittamaan kauneudessaan ihanan Kristuksen. Sentähden minä kestäen kidutukset iloiten vakain mielin.

Paha vainooja käski armotta kiinnittää ja sauvoim murskata Herran karitsan, jonka mieli oli kiinnittynyt Kristukseen.

Sinä, Jumalassa viisas, riensit aamubarhaisesta asti Kristuksen, illattoman Auringon tykö, Hänen valkeutensa kirkasti Sinun sielusi ja sydämesi ja Sinut siirrettiin iankaikkiseen valkeuteen.

Jumalansynnyttäjälle

Luoja, joka on kapaloinut meren usvaan, syntyy omasta tahdostaan Neitseestä ja ottaa pienokaisena vastaan kapalot lunastaaksensa maailman.

Irmossi

Herra, minä kiitosta veisaten uhraan Sinulle, | huutaa Sinulle seurakunta, | joka armon kautta puhdistui pahoille hengille uhratusta saastaisesta verestä || Sinun kyljestäsi vuotaneella puhtaalla verellä.

Esijuhlan kontakki, 2.säv.

Nähdessämme Hänet, joka pitää kädessään kaikkea maata, | kapaloituna Betlehemissä, | kantakaamme esijuhlan veisuja Hänen synnyttäjälleen, || sillä äitinä hän riemuitsee kantaessaan helmassaan Jumalan Poikaa.

Iikossi

Kantaen sylissä Jumalan Poikaa | Neitsyt tervehti Häntä äidillisesti suudellen ja lausui: | Sikiämisessä en tuntenut siementä enkä kärsinyt turmelusta synnytyksessä, | vaan synnytyksen jälkeen olen yhtä puhdas, kuin ennenkin. | Lapseni, sentähden minä kumarran suurta laupeuttasi | ja sanomattoman suuria tekojasi, | jotka olet minussa saattanut ilmi. || Sentähden myös riemuiten kannan helmassani Jumalan Poikaa.

Synaksario

Samana päivänä 21:senä päivänä pyhän marttyyri Ioulianen muisto.

Säkeitä

Ioulianen kaunistus on miekka, joka tuotti hänelle kauniin sepeleen.

Rakastunut Iouliane surmattiin kahdentenkymmenentenä ensimmäisenä.

Samana päivänä miekka surmasi viisisataa pyhää marttyyria Nikomedeiassa, jotka olivat tulleet uskoon pyhän Ioulianen kautta.

Säkeitä

Nikomedeia näki viisisataa mestattua, voittoisaa marttyyria.

Samana päivänä miekka surmasi Nikomedeiassa sata kolmekymmentä pyhää naista.

Säkeitä

Viidesti kahdenkymmenen rinnalla myös kolme naismarttyyrien kymmenikköä taivutti päänsä miekan edessä.

Samana päivänä pyhän marttyyri Themistokleksen muisto.

Säkeitä

Sinä, Themistokles, kestit raudan tavoin rautaisten terävien naulojen raapimisen.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda ja pelasta meidät. Amen.

7. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Kolme nuorukaista Baabelissa teki tyhjäksi hirmuvaltiaan käskyn | ja liekkien keskeltä huusi: |
Kiitetty olet Sinä, Herra, || meidän isiemme Jumala!

Troparit

Kuinka Sinä, Sijoittumaton, voit sijoittua luolaan, kun tulet syntymään meidän tähtemme? Oi laupias
Jeesus, kuinka Neitsyt voi ravita Sinua, joka olet kaikkien ravitsija?

Seuraten ennustaja Bileamin sanoja tietäjät kiiruhtavat lahjoineen kumartamaan Kristusta, jonka
tuntevat kaiken elävän Kuninkaaksi.

Riemuitse ja karkeloi, sinä kaikessa hyveessä hedelmätön ihmisluonto, sillä Kristus tulee
syntyäksensä lihassa Neitseestä ja osoittaakseen Sinut hyvyyksissä monilapsiseksi.

7. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Persian pätsissä | Aabrahamin sukukunnan lapset | enemmän jumalisuuden innon kuin liekkien
polttamina huusivat: || Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Troparit

Järjettömyydessään tuomari paiskasi Sinut, marttyyri, armotta kuumennettuun kattilaan, mutta Herra
varjeli Sinut enkelin kautta vahingoittumattomana ja Sinä ylistin Häntä.

Oi puhdas marttyyri, Sinä et pelännyt, vaan miehuullisesti kävit roviolle kokien virvoituksen ja
huutaen: Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Ikäänkuin myötäjäisinäsi Sinä saatoit Yljällesi ihmisjoukon, joka oli tullut Hänen uskoonsa, ja valoa
loistavin ihmeinä Sinä torjuit eksytyksen mustuuden.

Jumalansynnyttäjälle

Iloitse, Neitsytäiti, Sinä Sijoittumattoman sija, sillä Sinä, puhdas, tulet synnyttämään Hänet lihaan
pukeutuneena luolassa, ja Hän oikaisee omien kättensä luomuksen.

8. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Kaikkivoimallinen Vapahtajamme! | Tultuasi alas liekkien keskelle Sinä virvoitit kasteella
nuorukaiset, jotka hurskaasti palvelivat Jumalaa, | ja opetit heidät veisaamaan: || Kaikki Herran teot,
kiittäkää ja veisuin ylistäkää Herraa.

Troparit

Sinä, Kristus, näit sanomattomassa laupeudessasi hyväksi syntyä luolassa puhtaasta Neitseestä
pelastaaksesi minut, joka monien rikkomusten kautta olen tullut ryövärien luolaksi.

Allekirjoittaen minulle täydellisen synninpäästön Sinä, luomakunnan Luoja, tulit keisarin käskystä
verolle kirjoitetuksi palvelijain kanssa. Veisuin minä ylistän laupeutesi mittaamatonta armoa, oi Herra.

Oi pyhä Neitsyt, Jumalan Morsian, Sinä Herran valoisa palatsi, kuinka Sinä astuit ahtaaseen luolaan synnyttääksesi meidän tähtemme lihaksi tulleen Kuninkaan ja Herran?

8. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Kätensä ojentaen Daniel luolassa tukki jalopeurojen ammottavat kidat, | kun taas hurskautta rakastavat nuorukaiset miehuuteen vyöttäytyneinä | sammuttivat raivoavan tulen voiman huutaen: ||
Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Troparit

Silmäsi ja mielesi nostettuina kohti Jumalaa, joka pystyy pelastamaan, Sinä, marttyyri, sammutit jumalallisen Hengen armolla kiehuvat padat ja huusit uskoen nuorukaisten veisua: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Vihamielisen hirmuvaltiaan sanoja palvelen tulen ansainneet mielettömät heittivät Sinut, marttyyri, elävänä tuleen, mutta Sinä et palannut tulesa, oi jumalankantaja, sillä Yljän rakkaus vilvoitti Sinua ja Sinä ylistit Häntä.

Sinä seisoi tuomioistuimen edessä julistaen, että Kristus on kuolematon Jumala, joka kärsi ristiinnaulitsemisen, kuoletti eksytyksen ja antaa kuolematoman elämän uskovaisille, jotka huutavat: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Jumalansynnyttäjälle

Herra, joka on pannut pilvet jalansijoikseen, tulee syntyäksensä pilvestä, Neitseestä, lunastaakseen meidän sielumme synnin synkeästä pilvestä, kun me huudamme Hänelle: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Irmossi

Kätensä ojentaen Daniel luolassa tukki jalopeurojen ammottavat kidat, | kun taas hurskautta rakastavat nuorukaiset miehuuteen vyöttäytyneinä | sammuttivat raivoavan tulen voiman huutaen: ||
Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

9. veisu. Esijuhlan kanoni. Irmossi

Tottelemattomuuden tähden sai Eeva osakseen kirouksen, | mutta Sinä, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, | synnytit maailmalle siunauksen hedelmän. || Sen tähden me Sinua ylistämme.

Troparit

Karkeloikaamme, kaikki uskovaiset, hypelkäämme ja riemuitkaamme yhteen ääneen. Kaikkien pelastus saapuu, Herra tulee syntyäkseen ja pelastaakseen ne, jotka hartain mielin viettävät Hänen syntymänsä juhlaa.

Daavid, tartu psalttariin ja kitaraan ja veisaa: Sinä Efratan huone, iloitse, sillä Hän, jonka Isä on synnyttänyt kohdustaan, syntyy loistavasti sinussa otettuaan Neitseestä ruumiin.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Jumalansynnyttäjä, Neitsytäiti, Sinun kohtuusi laskeutui Herra kuin kaste, kuin suuri sade, kasteli jumalankieltämisen helteen kuivattaman maan ja kuivatti eksytyksen meren.

9. veisu. Pyhän kanoni. Irmossi

Sinusta, koskemattomasta vuoresta, | erkani käsittä kulmakivi, Kristus, | joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot. || Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Troparit

Enkelit ihmettelivät voittoisan Ioulianen taistoja uskon tähden, sillä naisluonnossaan hän saattoi häpeään sen, joka paratiisissa oli kuolettanut hänen esiäitinsä.

Ihanana ja taidokkaana voittajana Sinä, neitsyt, sidoit itsellesi lain mukaisesti vanhurskauden seppeleen, kun lihassa poljit maahan lihattoman ja osoittauduit voittajaksi.

Me ylistämme Sinua, hengellistä pääskyä, turmeluksetonta metsäkyhkyä ja kyyhkystä, sillä Sinulla on marttyyriuden kultaamat siivet, joilla lensit Jumalan tykö ja pääsit lepoon.

Sinä, voittoa Iouliane, kukoistit marttyyrien laaksoissa liljana, ja jumalalliseksi tuoksurasiaksi tullessa Sinä kannoit hengelliselle Yljällesi neitseyden ikäänkuin tuoksuvaan ruusun.

Jumalansynnyttäjälle

Kantaen kaiken Kantajaa Sinä, Neitsyt, tule Betlehemiin synnyttääksesi Hänet, ja pannaksesi pienokaisena seimeen Hänet, joka totisesti toteuttaa ihmisten uuden kutsun.

Irmossi

Sinusta, koskemattomasta vuoresta, | erkani käsittä kulmakivi, Kristus, | joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot. || Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Pyhän eksapostilario, 3.säv.

Halatessaan Sinun häähuonettasi, oi Sana, | marttyyri kesti lujana kaikkinaiset kidutukset Sinun avullasi. | Minä rukoilen Sinua, Jumala: || Armahda hänen esirukoustensa tähden minun sieluani.

Esijuhlan eksapostilario, 3.säv.

Betlehem, Sinä Juudan maa, valmista porttisi, | sillä Neitsyt ja Jumalansynnyttäjä tulee nyt Sinuun | synnyttääkseen luolassa ihmisenä || minun Jumalani ja Herrani.

Kiitosstikiirat, 6.säv.

Nyt saapuu luova Viisaus, | profeetalliset pilvet hajoavat, | armo paistaa kirkkaasti, totuus loistaa, | varjoiset arvoitukset häviävät ja Eedenin portti avataan. | Karkeloi, Aadam, || meidän Luojamme ja Jumalamme on omasta tahdostaan tullut luoduksi.

Täyttäen profeettain ennustukset ja näyt | Sana syntyy raskaassa lihassa ja synnyttyään makaa eläinten seimessä. | Ääretön on Hänen alentumisensa! | Peljättävä Hänen taloudenhoitonsa! | Sentähden me veisaamme: || Israelin Kuningas Kristus saapuu.

Puhdistaaksesi turmeluksen myrkyn | ja luodaksesi minuun uudestaan alkuperäisen kuvan | Sinä, kaikkea ohjaava ihmeiden tekijä, | tulet lihaksi ja kapaloituksi maidolla ravittuna pienokaisena. | Veisuin minä ylistän Sinua, Sana, | Isän neuvon Enkeli, || jonka kautta minä saan kuolemattomuuden.

Lähtemättä Isän helmoista Sinä ilmestyit ihmisenä, | ja neitseen sylissä kannettuna Sinä kutsuit tähden kautta Persiasta tietäjät kumartamaan Sinua, | Valtiasta ja Jumalaa, | Sinä joka huultesi henkäyksellä surmaat kansojen jumalattomat ruhtinaat || ja paimennat omaisuuskansaasi.

Kunnia... 6.säv.

Isän kanssa yksiolennollinen Sana | liittyi Neitseen veriin, | otti muodon ja kasvoi ajan kuluessa, | ja syntyy nyt Luolassa. | Hämmästyneinä enkelit paukuttavat käsiään ja ihmiset veisaavat: || Israelin kuningas Kristus saapuu.

Nyt... 6.säv.

Ennustaja Bileamin ennustus toteutuu, | sillä persialaisten ihmeitten tuntijat, | jotka outo tähti valisti tuntemaan Betlehemissä ruumiillistuneen Jumalan, | Hallitsijan ja vapaaehtoisen kuolleen, | laskemattoman Auringon Kristuksen, || todistavat lahjoineen Hänestä.

Virrelmästikiirat, 2.säv.

Tähti jo säteilee luolassa. | Paimenet sekä enkelit ja tietäjät lahjoinnee, || olkaa valmiina tulemaan paikalle.

Liitelauselma: Jumala tulee Teemanista, Pyhä metsän varjoamalta vuorelta

Täyttääkseen profeettain ennustukset | Herra syntyy Betlehemissä || ja aukaisee Eedenin Aadamista syntyneille.

Liitelauselma: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman, ja olen peljästynt. Herra, minä olen ymmärtänyt Sinun tekosi, ja olen hämmästynt.

Betlehem, tuoksuta pyhä seimi, || sillä sinusta Herra levittää oman jumaluutensa säteitä.

Kunnia... nyt... 2.säv.

Tulkaa, maasta syntyneet, | ylistäkäämme lakkaamattomin veisuin yhteen ääneen Neitsyttä, | Jumalansynnyttäjää Mariaa, || josta Kristus syntyy.

Aamupalveluksen loppuosa ja päätös.